

έν Τουρίνω και Ρώμη<sup>1</sup>, Λαυρέντιος Καβθάκος (1660)<sup>2</sup>, Κλήμης δ Ιωαννίνων (1690)<sup>3</sup>, και ἕτεροι.

Κατὰ δὲ τὴν ΙΗ' Ἐκατ. και ἐφεξῆς (ΙΘ') ἐπίσης ἀναφέρονται οἱ λόγιοι: Εὐστράτιος δ Ἀργέντης, ἱατροφιλόσοφος και θεολόγος ἄριστος (1750), πολλὰ και καλὰ Ἐκκλησιαστικά γράψας<sup>4</sup>, Τιμόθεος Κυριακόπουλος, ἱεροκήρυξ (1759)<sup>5</sup>, Κωνσταντῖνος Γορδάτος (1730), ἐπιστήμων, γράψας περὶ τῆς τῶν σφαιρῶν χρήσεως<sup>6</sup>, και ἕτεροι ἀποδεικνύοντες; ὅτι τὰ γράμματα ἐθεραπεύοντο· οὕτω δὲ κατὰ τὴν ΙΗ' Ἐκατ. έν Χίῳ ὑφίσταντο τρεῖς δημόσiai Σχολαὶ εἰς ἐκάστην μοῖραν τῆς πόλεως<sup>7</sup>, ὅτε ἐδίδασκεν αὐτόθι και τις θεῖος τοῦ Κοραῆ τὴν Ἑλληνικὴν Κύριλλος Ἱερομόναχος<sup>8</sup>. Λόγιοι δὲ Χῖοι, Κωνσταντῖνος Κοκκινάκης (1800), δ ἀναλαβὼν τὴν ἔκδοσιν τοῦ Λογίου Ἐρμού<sup>9</sup>, Ἀντώνιος Κορωνιδῆς (1800)<sup>10</sup>, Γεώργιος Χρυσοβελόνης (1800), ἱατρὸς έν Βιέννῃ, γράψας λόγον φιλοσοφικὸν περὶ τοῦ Γνωθὶ σαυτὸν<sup>11</sup>, Λαυρέντιος Χρυσοβελόνης (1790)<sup>12</sup>. Περὶ δὲ τὰ τέλη τῆς ΙΗ' Ἐκατ. (1792) οἱ τῶν Χίων εὐπορώτεροι ἄδραϊ; δαπάναις συνέστησαν τὴν τόσον ὀνομαστὴν μετὰ ταῦτα γενομένην δημοσίαν Σχολὴν, *Γυμνάσιον* καλῶς καταρτισμένον μετὰ Βιβλιοθήκης και τυπογραφείου, ἀριθμοῦσαν πρὸ τῆς καταστροφῆς τῆς πόλεως 700 μαθητὰς, έν οἷς διακοσίους ξένους<sup>13</sup>. Έν αὐτῇ ἐδίδαξαν Ἀθανάσιος δ Πάριος (1788

(1) Α. Βλαστοῦ Χιακ. Β', 79.

(2) Τούτου εὑρηναὶ Διδαχαὶ έν χειρ. ὑπ' ἀρ. 296 και 297 τῆς τοῦ Ἁγιοταφ. Μετοχ. βιβλ.

(3) Μελετιῦ Ἐκκλησ. Ἱστορ. Δ', 71.

(4) Βρετοῦ Α', 178.

(5) Βρετοῦ Α', 81. 212.

(6) Βρετοῦ Β', 46.

(7) Α. Βλαστοῦ Χιακ. Β', 65. 133. πρὸλ. Γεωργίου Κωνσταντῖνου έν Προλεγόμενοις τοῦ Λεξικοῦ « Εἰς Χίον έν.»

(8) Βίος Ἀδαμαντίου Κοραῆ έν Παρισίαις 1833. σελ. 4.

(9) Βρετοῦ Β', 278.

(10) Βρετοῦ Β', 285.

(11) Βρετοῦ Β', 265. I. Δεκιγάλλα Σχεδίασμ. σελ. 47.

(12) Βρετοῦ Β', 422. (13) Lacroix, îles de la Grèce. σελ. 294.

